

31993L0076

L 237/28

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1993.9.22.

**A TANÁCS 93/76/EGK IRÁNYELVE
(1993. szeptember 13.)**

a széndioxid-kibocsátásának az energiahatékonyság fejlesztése által való korlátozásáról (SAVE)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 130. és 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel az 1986. szeptember 16-i állásfoglalásában ⁽⁴⁾ a Tanács új közösségi energiapolitikai célokat, és a tagállamok energiapolitikájának közelítését tűzte ki az 1985-ös évre,

mivel a környezetvédelmi és energiaügyi miniszteri összetételben üléselő Tanács az 1990. október 29-i ülésén megállapodott abban, hogy a Közösség és a tagállamok, feltételezve, hogy más vezető országok hasonló kötelezettségeket vállalnak, és tudomásul véve a különböző határidők kitévésével a kibocsátás stabilizálására vagy csökkentésére vonatkozó, számos tagállam által meghatározott célokat, olyan lépéseket szándékozik tenni, amelyek célja, egészében véve a teljes szén-dioxid kibocsátás 1990-es szinten való stabilizálásának elérése a 2000-es évig az egész Közösség területén; mivel abban is megállapodtak, hogy azok a tagállamok, amelyek viszonylag alacsony energiafogyasztási szintről indulnak és ezért alacsony az egy főre jutó vagy más megfelelő alapon mért kibocsátás, jogosultak arra, hogy a gazdasági és társadalmi fejlődésnek megfelelő szén-dioxid kibocsátási célokat és/vagy stratégiákat határozzanak meg, miközben javítják gazdasági tevékenységük energiahatékonyságát;

mivel a 91/556/EGK határozatával a Tanács elfogadta a Közösségben az energiahatékonyság javítását célzó SAVE programot ⁽⁵⁾;

mivel a Szerződés 130r. cikke kötelezően előírja, hogy a Közösség környezettel kapcsolatos tevékenységének célja a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű felhasználásának biztosítása legyen; mivel e természeti erőforrások olajterméket, földgázt és

szilárd tüzelőanyagot is tartalmaznak, amelyek jelentős energiaforrások, de a széndioxid-kibocsátás legnagyobb forrásai is;

mivel a Szerződés máshol nem biztosította az ezen irányelvben meghatározott programok energiával kapcsolatos aspektusai érvényesítéséhez szükséges hatáskört, ezért a Szerződés 235. cikkéhez kellett folyamodni;

mivel a Közösség végső energiafogyasztásának csaknem 40 %-át a lakóépületek és a harmadik szektor adja, és ez az arány növekszik, ami az energiafogyasztásuk és ebből következően széndioxid-kibocsátásuk növekedését jelzi;

mivel ezen irányelv célja a környezet minőségének megőrzése és a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű használatának biztosítása, amelyek nem kizárólag a Közösség hatáskörébe tartozó ügy;

mivel minden tagállam együttes erőfeszítése, a közösségi szinten megtett intézkedéseket is beleértve, szükséges a széndioxid-kibocsátás korlátozásához és az ésszerű energia-használat elősegítéséhez;

mivel az intézkedéseket a szubszidiaritás elve szerint kell meghatározni az energiahatékonyságban, gazdaságosságban, műszaki megvalósíthatóságban és környezetre gyakorolt hatásban lehetséges fejlődés alapján;

mivel az épületek energia jellemzőivel kapcsolatos objektív információk megadásával az energia tanúsítás segíteni fog az ingatlanpiac átláthatóságának javításában és az energia megtakarítási célú beruházásokra való ösztönzésben;

mivel az épületek használói számára a tényleges fogyasztás alapján a megfelelő arányban kiszámított fűtési, klimatizálási és melegvíz-költségek számlázása hozzá fog járulni a lakóépületek energia-megtakarításához; tekintettel arra, hogy kívánatos, hogy az ilyen épületek lakói számára lehetséges legyen a hőenergia, hideg- és melegvízfogyasztásuk szabályozása; mivel a fűtési és melegvíz-költségek számlázására vonatkozóan a Tanács által elfogadott javaslatokat és határozatokat ⁽⁶⁾ eddig csak két tagállamban alkalmazták; mivel a fűtési, klimatizálási és melegvíz-költségek jelentős részét még mindig az energiafogyasztástól eltérő tényezők alapján számlázzák;

⁽¹⁾ HL C 179., 1992.7.16, 8. o.

⁽²⁾ HL C 176., 1993.6.28

⁽³⁾ HL C 19., 1993.1.25, 134. o.

⁽⁴⁾ HL C 241., 1986.9.25, 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 307., 1991.11.8, 34. o.

⁽⁶⁾ 76/493/EGK ajánlás (HL L 140., 1976.5.28, 12. o.)

77/712/EGK ajánlás (HL L 295., 1977.11.18., 1. o.)

Az 1980.6.9-i állásfoglalás (HL C 149., 1980.6.18, 3. o.)

Az 1985.1.15-i állásfoglalás (HL C 20., 1985.1.22, 1. o.)

mivel új pénzügyi támogatási módszerek szükségesek az állami szektorban az energia-megtakarítási célú beruházások elősegítésére; mivel mindezek szem előtt tartásával a tagállamoknak meg kell engedniük, és a legnagyobb mértékben használniuk kell a harmadik fél általi finanszírozás kínálatát lehetőségeket;

mivel az épületek hatással lesznek a hosszú távú energiafogyasztásra; mivel ebből következően az új épületeket a helyi éghajlatot figyelembe vevő hatékony hőszigeteléssel kell felszerelni; mivel ez az állami hatóságok épületeire is érvényes, ahol az állami hatóságoknak példát kell mutatniuk a környezettel és energiával kapcsolatos szempontok figyelembevételére;

mivel a kazánok rendszeres időközönkénti karbantartása hozzájárul pontos beállításuk megőrzéséhez a termékleírással összhangban, és ilyen módon optimális teljesítményükhöz környezetvédelmi és energia szempontból;

mivel az ipar általánosságban hajlandó a hatékonyabb energiahasználati módok alkalmazására saját gazdasági céljai eléréséhez; mivel az energiahasználat felülvizsgálatának, különösen a nagy energiafelhasználású vállalkozásoknál, elő kell segítenie a jelentős mértékű energiahatásfok-javulás elérését ebben az ágazatban;

mivel az energiahatékonyság javítása a Közösség minden térségében erősíteni fogja a gazdasági és társadalmi összetartást, a Szerződés 130a. cikke rendelkezéseinek megfelelően,

ELFOGADTA AZ ALÁBBI IRÁNYELVET:

1. cikk

Ezen irányelv célja, hogy a tagállamok elérjék a széndioxid-kibocsátás korlátozására előírt célkitűzéseket az energiahatékonyság javításával, nevezetesen programok kidolgozása és megvalósítása segítségével a következő területeken:

- épületek energiatanúsítása,
- fűtési, klimatizálási és melegvíz-költségek számlázása a tényleges fogyasztás alapján,
- energia-hatásfokot javító beruházások harmadik fél általi finanszírozása az állami szektorban,
- új épületek hőszigetelése,
- kazánok rendszeres időközönkénti vizsgálata,
- nagy energiafogyasztású vállalkozások energiafogyasztásának felülvizsgálata.

A programok magukban foglalhatnak törvényeket, rendeleteket, gazdasági és közigazgatási intézkedéseket, tájékoztatást, oktatást és olyan önkéntes megállapodásokat, amelyek hatása objektív módon kiértékelhető.

2. cikk

A tagállamoknak ki kell dolgozniuk és meg kell valósítaniuk az épületek energiatanúsítványával kapcsolatos programokat. Az épületek energiatanúsítványának, amelynek az energia jellemzők leírásából kell állnia, információkat kell biztosítania a leendő felhasználók számára az épület energiahatékonyságával kapcsolatban.

Adott esetben a tanúsítvány az ezen energiajellemzők javításához rendelkezésre álló lehetőségeket is tartalmazhatja.

3. cikk

A tagállamok programokat dolgoznak ki és valósítanak meg a tényleges fogyasztáson alapuló, a megfelelő arányban kiszámított fűtési, klimatizálási és melegvíz-költségek számlázására. E programoknak lehetővé kell tenniük a szolgáltatások költségének az épületet teljes egészében vagy részben használó felhasználók között az egyes épülethasználók által felhasznált egyedi hő-, hideg- és melegvíz-mennyiségek alapján történő megosztását. Az itt elmondottakat a közös fűtési, klíma- vagy háztartási melegvíz-berendezéssel ellátott épületekre vagy épületrészekre kell alkalmazni. Az ilyen épületek használói számára lehetővé kell tenni a saját hő-, hideg- vagy melegvízfogyasztásuk szabályozását.

4. cikk

A tagállamok programokat dolgoznak ki és valósítanak meg az állami szektorban az energiahatásfokot javítani célzó beruházások harmadik fél által történő finanszírozásának engedélyezésére.

Ezen irányelv alkalmazásában a „harmadik személyek által történő finanszírozás” egy energia-hatásfokot javítani célzó beruházáshoz a felülvizsgálati, telepítési, üzemeltetési, karbantartási és finanszírozási szolgáltatások általános biztosítása, amelynek a szolgáltatások költségtérítése vagy teljes egészében, vagy részben az energia-megtakarítások szintjétől függ.

5. cikk

A tagállamok programokat dolgoznak ki és valósítanak meg annak érdekében, hogy az új épületek hatékony hőszigetelést kapjanak, hosszú távú megfontolás figyelembevételével, a tagállamok által életbe léptetett szabványok alapján az éghajlati állapotok vagy éghajlati területek és az épület szándékozott használatának szem előtt tartásával.

6. cikk

A tagállamok programokat dolgoznak ki és valósítanak meg a több, mint 15 kW hasznos névleges teljesítményű fűtőberendezések rendszeres időközönkénti vizsgálatára az energiafogyasztás és a széndioxid-kibocsátás korlátozásának szempontjából az üzemeltetési feltételek javítása céljából.

7. cikk

A tagállamok programokat dolgoznak ki és valósítanak meg a nagy energiafogyasztású ipari vállalkozások energiafelhasználási felülvizsgálati rendszere végrehajtásának elősegítése érdekében az energiahatékonyságuk javítására és a széndioxid-kibocsátásuk korlátozására, és hasonló intézkedések tehetőek meg más, nagy energiafelhasználású vállalkozások esetében is.

8. cikk

A tagállamok meghatározzák az 1–7. cikkben említett programok hatókörét az energiahatékonyságban, költséghatékonyságban, műszaki megvalósíthatóságban és környezetre gyakorolt hatásban elérhető javulási lehetőségek alapján.

9. cikk

A tagállamok kétévenként jelentést küldenek a Bizottságnak az ezen irányelvben előírt programok megvalósítása érdekében tett intézkedések eredményéről. E jelentésekben tájékoztatják a Bizottságot az intézkedéscsomagjukban megvalósított legfontosabb intézkedésekről. Továbbá, kérés alapján indokolják a Bizottság számára a programok tartalmát, figyelemmel a 8. cikkre.

A tagállamok jelentéseinek értékelésében a Bizottságot a 91/565/EGK határozatban meghatározott tanácsadó bizottság segíti, követve az e határozat 6. cikkében említett eljárást.

10. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik az 1. cikkben említetteknek megfelelően azokat a törvényi, rendeleti és/vagy egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek a lehető leghamarabb, de legkésőbb 1994. december 31-ig megfeleljenek. A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek, amely lehetővé teszi, hogy teljesítsék ezen irányelv célkitűzéseit.

Amikor a tagállamok erre a célra törvényeket vagy rendeleteket fogadnak el, azokban hivatkozni kell ezen irányelvre, vagy ahhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg. Ezt a hivatkozást ennek megfelelően kell alkalmazni ott is, ahol a programokat más formára alakítják át.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit és/vagy egyéb olyan intézkedéseket az 1. cikkben említetteknek megfelelően, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

11. Cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1993. szeptember 13-án.

a Tanács részéről

az elnök

Ph. MAYSTADT